

دانشگاه فرهنگیان
فصلنامه علمی-ترویجی آموزش پژوهی
سال هفتم، شماره بیست و ششم، تابستان ۱۴۰۰

مقایسه موقعیت آموزشی درس تربیت بدنی از دیدگاه مدیران، معلمان، والدین و دانش آموزان دوره ابتدایی شهر رشت

سعید عبدی^۱، رحیم رضائی نژاد^۲

دریافت: ۹۹/۱۱/۷

پذیرش: ۱۴۰۰/۶/۶

چکیده

هدف این پژوهش، مقایسه موقعیت آموزشی درس تربیت بدنی در میان سایر دروس از دیدگاه مدیران، معلمان، والدین و دانش آموزان شهر رشت بود. روش پژوهش حاضر از نوع توصیفی پیمایشی و جامعه آماری شامل کلیه مدیران، معلمان و دانش آموزان و والدین آنان در مدارس ابتدایی شهر رشت بود که از بین آنان به روش خوشه‌ای و تصادفی نظام‌مند، تمامی مدیران (۱۲۱ نفر)، ۳۰۶ معلم و ۳۸۰ دانش آموز به همراه والدین آنها به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار جمع‌آوری داده‌ها، پرسش‌نامه‌ی محقق ساخته‌ای بود که موقعیت‌های مختلف آموزشی این درس را در مقایسه با دیگر دروس دوره‌ی ابتدایی می‌سنجید. روایی صوری و محتوایی این ابزار به وسیله استادان دانشگاه، سرگروه‌های درسی و معلمان باتجربه و پایایی آن نیز با روش آلفای کرونباخ تأیید شد. برای آزمون فرضیه‌های پژوهش از آزمون‌های فریدمن، ویلکاکسون، یومان ویتنی، کروسکال و الیس استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد تفاوت معنی‌داری بین موقعیت درس تربیت بدنی و موقعیت سایر دروس از دیدگاه دانش آموزان، والدین، مدیران و معلمان وجود دارد. بدین ترتیب که دانش آموزان درس تربیت بدنی را در رتبه چهارم، والدین نیز درس تربیت بدنی را در رتبه سوم و مدیران و معلمان درس تربیت بدنی را در رتبه اول قرار دادند.

کلید واژه‌ها: موقعیت آموزشی، درس تربیت بدنی، دوره ابتدایی.

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه گیلان، ایران، نویسنده مسئول،

saeedabdi338@yahoo.com

۲. استاد تمام مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه گیلان، ایران.

مقدمه

فعالیت بدنی و تحرک بدنی به‌عنوان یکی از ارکان تربیت عمومی در دوران رسمی از جایگاه خاصی برخوردار است. اهمیت این مهم، در دوران ابتدایی که شکل‌پذیری کودک، حساس‌ترین دوران را طی می‌کند، دوچندان است (ایزدی و همکاران، ۱۳۹۰: ۲۸). توجه به درس تربیت‌بدنی در مدارس، به دلیل آثار مثبت این درس در جنبه‌های گوناگون زندگی دانش‌آموزان بیش از گذشته شده است، اما با وجود تلاش‌های گسترده‌ای که صورت گرفته، چشم‌انداز روشن و قابل قبولی از این درس در سطح جهانی وجود ندارد (آزمون، ۱۳۹۱: ۱۷). البته در سال‌های اخیر درس تربیت‌بدنی در مدارس ایران و به‌ویژه در مقطع ابتدایی با توجه به تغییرات در برنامه‌ریزی درسی، تأمین معلمان متخصص، تحولات مثبت و بسیاری را تجربه کرده است. همچنین، در پژوهش‌های بسیاری، ابعاد مختلف این درس مانند کمبود فضا و امکانات، محتوا و آموزش، ضرورت کتاب درسی، روش تدریس، اهداف، ارزشیابی بررسی شده است، اما به ابعاد نگرشی و جنبه‌های نرم‌افزاری درس تربیت‌بدنی کمتر پرداخته شده است. بنابراین یکی از موضوعات مهم، بررسی موقعیت درس تربیت‌بدنی در مقایسه با سایر دروس مدرسه است که می‌توان آن را نوعی نگرش سنجی مستقیم به حساب آورد.

نگرش افراد از عوامل اثرگذار بر فعالیت بدنی است، بنابراین، دیدگاه و نگرش دانش‌آموزان و والدینشان و همچنین معلمان و مدیران مدارس در موقعیت درس تربیت‌بدنی اثرگذار می‌باشد. نگرش مثبت به تربیت‌بدنی و تجربه لذت بخش از این درس باعث افزایش فعالیت بدنی در طول عمر می‌شود (بندی‌کوا و دبی، ۲۰۱۷ و برنستین، فیلیپس و ساپرامانیام، ۲۰۱۱). اسماعیلی (۱۳۸۳) نیز در پژوهشی، مشکل اساسی درس تربیت‌بدنی را نبود نگرش مثبت نسبت به این درس می‌داند، ولی موقعیت درس تربیت‌بدنی در میان سایر دروس مشخص نیست (اصلاحی و همکاران، ۱۳۸۱). مرور پژوهش‌ها در این رابطه نشان می‌دهد که ذی‌نفعان مختلف آموزشی، دیدگاه‌های متفاوت و گاه متضادی نسبت به این درس دارند. مثلاً در پژوهش حیدرپور (۱۳۷۷) هیچ‌کدام از مدیران زن درس تربیت‌بدنی را در اولویت اول قرار ندادند و فقط ۵ درصد مدیران مرد دوره ابتدایی درس تربیت‌بدنی را در اولویت اول قرار دادند. همچنین در پژوهش افضل‌پور، زرننگ و خوشبختی (۱۳۸۶)، ۵۷ درصد مدیران و ۵۴ درصد معلمان نسبت به درس تربیت‌بدنی مدارس ابتدایی دیدگاه مثبتی داشتند. در پژوهش عبدی‌مقدم، رضانی‌نژاد و پورسلطانی

1. Bendíková & Dobay
2. Bernstein, Phillips & Silverman

(۱۳۹۷) مدیران و معلمان رتبه اول تا سوم را به درس تربیت‌بدنی دادند. بالگا و آنتالا^۱ (۲۰۲۰) در پژوهشی نشان دادند ۸۰ درصد معلمان در مدارس ابتدایی، درس تربیت‌بدنی را مانند سایر دروس مهم می‌دانند و از دیدگاه ۱۷ درصد معلمان اهمیت درس تربیت‌بدنی از دروس دیگر بیشتر است. همچنین در پژوهش دراگوتینویچ و مترویچ^۲ (۲۰۲۰) نیز نگرش معلمان به درس تربیت‌بدنی مثبت بود که تا حدی روند تغییرات مثبت دیدگاه معلمان و مدیران را نسبت به درس تربیت‌بدنی نشان می‌دهد.

والدین نیز به‌عنوان مهم‌ترین الگوی رفتاری دانش‌آموزان می‌توانند مانند مدیران و معلمان از فعال بودن دانش‌آموزان در مدرسه حمایت بیشتری کنند؛ همان‌طور که دانتون و همکاران^۳ (۲۰۰۳)، مگان دوویس^۴ (۲۰۱۰)، چاپل و کولمنل^۵ (۲۰۱۲)، چک و پاندی^۶ (۲۰۱۶) و یلدیز و یوزبیک^۷ (۲۰۱۸) نشان دادند که نگرش مثبت والدین به فعالیت بدنی، تأثیر مثبتی بر نگرش فرزندان دارد. اتحادیه ملی ورزش و تربیت بدنی آمریکا^۸ (۲۰۰۰)، در مورد کلاس‌های تربیت‌بدنی مدرسه از ۶۰۰ نفر از والدین سؤال کرد که ۸۱ درصد والدین خواستار وجود برنامه تربیت بدنی در مدارس بودند. همچنین در پژوهش‌های دیگری، نگرش اکثر والدین به درس تربیت‌بدنی مثبت بود (انوشه، ۱۳۸۶؛ کوئینرستد، همان و اریکسون^۹، ۲۰۰۸؛ یلدیز و یوزبیک، ۲۰۱۸).

در بین سال‌های ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۹ نتایج بسیاری از پژوهش‌های داخل کشور، موقعیت درس تربیت‌بدنی از دیدگاه والدین را پایین و تا حد متوسط نشان داد. در پژوهشی، دیدگاه‌های ۱۱۲۴ معلم و ۱۰۹۱ مدیر مدارس ابتدایی ۲۸ استان، بررسی شد که نتایج نشان داد ۶۶ درصد معلمان مرد و ۶۹/۵ درصد معلمان زن، میزان توجه والدین را به درس تربیت بدنی در حد کم و متوسط گزارش کرده‌اند (مظفری و همکاران، ۱۳۸۸). پسندیده (۱۳۸۸) نیز بیان کرد ۸۰ درصد معلمان و مدیران مدارس ابتدایی معتقدند که والدین پیشرفت‌های ورزشی فرزندان خود را کمتر از سایر دروس دنبال می‌کنند. با وجود این و بر اساس نتایج پژوهش خلیل‌پور (۱۳۸۹)، بیش از نیمی از والدین دانش‌آموزان ابتدایی معتقدند که ورزش بر دروس

1. Balga & Antala
2. Dragutinovic & Mitrovic
3. Dunton et al.
4. Megan leatham Dubois
5. Chaapeland Columnal
6. Chek & Pandey
7. Yaldiz and Özbek
8. The National Association for Sport & Physical Education (NASPE)
9. Quennerstedt, Ohman and Eriksson

نظری فرزندان اثر منفی ندارد. رضوانی نژاد و همکاران (۱۳۹۲) در پژوهشی نشان دادند درس تربیت‌بدنی از دیدگاه والدین در بین ۱۰ درس در رتبه هفتم قرار دارد. عبدی‌مقدم و همکاران (۱۳۹۷) نیز نشان دادند والدین، درس تربیت‌بدنی را در اولویت هفتم تا نهم قرار دادند.

دیدگاه دانش‌آموزان نیز درباره درس تربیت‌بدنی بسیار مهم است. چانگ و فیلیس^۱ (۲۰۰۲)، سالمون^۲ (۲۰۰۳)، دینگ و همکاران^۳ (۲۰۰۶) و زنگ و هیسچر و لیونگ^۴ (۲۰۱۱) نشان داده‌اند نگرش دانش‌آموزان عامل مهمی شرکت در فعالیت بدنی است (زنگ، هیسچر و لیونگ، ۲۰۱۱). در پژوهشی که توسط متروویچ و گراتونویچ (۲۰۱۹) روی ۳۲۷ دانش‌آموز ابتدایی با عنوان نگرش دانش‌آموزان ابتدایی به تدریس درس تربیت‌بدنی انجام شد، نگرش بیشتر دانش‌آموزان به تربیت‌بدنی مثبت بود و همچنین از نظر ۶۸ درصد پسران و ۷۷ درصد دختران اهمیت درس تربیت‌بدنی و ریاضیات برابر بود. بالاکا، آنتالا و جارسلوا^۵ (۲۰۱۹) نیز در پژوهشی روی ۴۳۸ دانش‌آموز ابتدایی نشان دادند، ۶۵ درصد دانش‌آموزان نگرش مثبتی به درس تربیت‌بدنی دارند. همچنین در پژوهش‌های دیگری العزی^۶ (۲۰۰۵)، سابرامانیام و سیلورمن^۷ (۲۰۰۷)، کوئینرستد و همکاران (۲۰۰۸)، محمدی‌زاده (۱۳۸۹) و یلدیز وازبک (۲۰۱۸) نیز نگرش مثبت دانش‌آموزان به درس تربیت‌بدنی را نشان دادند. برخی از محققان برای بررسی نگرش افراد نسبت به درس تربیت‌بدنی از تعیین جایگاه یا موقعیت این درس در مقایسه با سایر دروس مدرسه استفاده کرده‌اند. مثلاً در تحقیق مک‌کرون^۸ (۲۰۰۵) موقعیت درس تربیت‌بدنی پایین بود و دانش‌آموزان در بین چهارده درس، درس تربیت‌بدنی را در رتبه نهم قرار دادند. همچنین در پژوهش دیگری، ۴۳ درصد دانش‌آموزان درس تربیت‌بدنی را در روند آموزشی مدارس مهم دانستند و بعد از دروس ریاضی، انگلیسی و علوم در رتبه چهارم قرار دادند (بیک، گودوین، ارسگا^۹، ۲۰۰۷).

در داخل کشور نیز موقعیت آموزشی این درس در مقطع متوسطه اول و متوسطه دوم بررسی شده است. حیدرپور (۱۳۷۷) دریافت که در مقطع متوسطه تنها ۲/۴۳ درصد مدیران مدارس درس تربیت‌بدنی را در اولویت اول قرار داده‌اند. از طرف دیگر با این که اصالت‌خانی و همکاران (۱۳۸۱) نشان داد اکثر

1. Chung & Phillips.
2. Solmon.
3. Ding et al.
4. Zeng, Hipscher and Leung
5. Balga, Antala and Jaroslava
6. Alenezi
7. Subramaniam & Silverman
8. McCron
9. Bibak, Goodwin, Omega & Orsega-Smith

دانش‌آموزان جایگاه درس تربیت‌بدنی را در مقایسه با سایر دروس پایین‌تر از معلمان و مدیران ارزیابی کرده بودند، ولی آزمون (۱۳۸۹) نشان داد اکثر دانش‌آموزان نگرش مثبتی به جایگاه درس تربیت‌بدنی دارند و آن را در ردیف دروس ریاضی و علوم قرار داده‌اند.

رضوانی‌نژاد و همکاران (۱۳۹۲) با بررسی موقعیت درس تربیت‌بدنی در بین ده درس مقطع راهنمایی نشان دادند که این درس از دیدگاه دانش‌آموزان در رتبه‌ی ششم و بعد از دروس ریاضی، علوم، زبان انگلیسی، ادبیات و حرفه و فن و از دیدگاه والدین در بین ده درس در رتبه هفتم قرار دارد. در پژوهش رضوانی‌نژاد و عبدی‌مقدم (۱۳۹۳) در دوره متوسطه اول، درس تربیت‌بدنی از دیدگاه معلمان در رتبه اول، از دیدگاه مدیران بعد از ریاضی در رتبه دوم قرار داشت. در این پژوهش دانش‌آموزان و والدینشان درس تربیت‌بدنی را بعد از دروس ریاضی، علوم تجربی و زبان انگلیسی قرار دادند. همچنین در پژوهش دیگری عبدی‌مقدم و همکاران (۱۳۹۷) نیز نشان دادند که درس تربیت‌بدنی از دیدگاه دانش‌آموزان و والدین رشته‌های ریاضی، تجربی و انسانی دوره‌ی متوسطه بعد از دروس علوم پایه در رتبه‌های ششم تا نهم و از دیدگاه مدیران و معلمان در اولویت‌های اول تا چهارم قرار دارد. برخی از محققان نیز تأثیر ویژگی‌های فردی را بر نگرش دانش‌آموزان به درس تربیت‌بدنی بررسی کرده‌اند؛ مثلاً رامیز^۱ (۲۰۰۹) نشان داد که نگرش به درس تربیت‌بدنی و اولویت‌فائل شدن برای آن تحت تأثیر سن و جنسیت تغییر می‌کند. در پژوهش چک و پاندی (۲۰۱۶) و کایا و سلیبی^۲ (۲۰۲۰) نگرش دانش‌آموزان پسر نسبت به دختر بیشتر است. برخی از محققان نشان دادند نگرش مثبت دانش‌آموزان به درس تربیت‌بدنی با افزایش دوره تحصیلی کاهش می‌یابد (سیلورمن و سابرامانیام، ۲۰۰۷ و یلدیز وازبک، ۲۰۱۸). همچنین محققان دیگری، نگرش دانش‌آموزان کوچک‌تر را به تربیت‌بدنی مثبت‌تر ارزیابی کردند و نشان دادند دانش‌آموزان کلاس‌های پایین‌تر علاقه‌ی بیشتری به انواع فعالیت‌های بدنی دارند (الهیی^۳، ۲۰۰۸ و رامیز، ۲۰۰۹).

با این‌که در پژوهش‌های بسیاری دیدگاه و نظرات کلی برخی ذی‌نفعان اصلی درس تربیت‌بدنی بررسی شده است، ولی در این پژوهش دیدگاه چهارگروه از ذی‌نفعان و به‌ویژه درباره متغیرهای مختلف آموزشی دروس مقطع ابتدایی شامل فارسی، ریاضی، علوم، قرآن و هدیه‌های آسمانی، مطالعات اجتماعی، هنر و تربیت‌بدنی مورد توجه قرار گرفته است. چون این دوره از نظر شکل‌دهی رفتار ورزشی، استعدادیابی و ایجاد نگرش و خودپنداره مثبت در ورزش بسیار مهم است. ضمناً اگر سه گروه والدین،

1. Ramiz.
2. Kayal & Çelebi
3. Al liheibi

معلمان و دانش‌آموزان بتوانند در این مسیر هماهنگ عمل کنند در مقاطع بالاتر امکان ادامه مشارکت ورزشی دانش‌آموزان بیشتر می‌شود. البته ممکن است این گروه‌ها با دیدگاه متفاوتی درباره دروس قضاوت کنند و اولویتهای متفاوتی برای آنها در نظر بگیرند. به‌طور کلی مشخص نیست که مدیران، معلمان، والدین و دانش‌آموزان چه اولویتهای برای درس تربیت‌بدنی در مقایسه با سایر دروس در نظر می‌گیرند؛ از طرف دیگر، این رتبه‌بندی نشان می‌دهد که جنبه‌های مختلف این درس، چقدر برای ذی‌نفعان اصلی اهمیت دارد. از این‌رو، در پژوهش حاضر اولویت درس تربیت‌بدنی نسبت به دروس دیگر از دیدگاه دانش‌آموزان به‌عنوان مخاطبان اصلی این درس و هم از دیدگاه والدین، مدیران و معلمان به مثابه مهم‌ترین الگوی رفتاری دانش‌آموزان بررسی شده است.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نوع توصیفی پیمایشی است. جامعه آماری این پژوهش را کلیه‌ی دانش‌آموزان دختر و پسر مدارس دولتی و غیردولتی دوره‌ی ابتدایی (۳۹۸۶۰ نفر) و والدین آنها، همچنین کلیه مدیران مدارس مورد بررسی (۱۲۱ نفر) و معلمان (۱۵۶۵ نفر که ۱۰۰ نفر معلم تربیت‌بدنی بودند) دوره ابتدایی مدارس شهر رشت تشکیل دادند. نمونه‌گیری به روش خوشه‌ای و تصادفی نظام‌مند انجام گرفته است. طبق جدول مورگان، کلیه مدیران مدارس، تعداد ۳۰۶ معلم (۱۵ معلم تربیت‌بدنی و ۲۹۱ دبیر غیر تربیت‌بدنی) و ۳۸۰ دانش‌آموز و والدین آنها به‌عنوان نمونه‌ی پژوهش انتخاب شدند. ابتدا مدارس ابتدایی در نواحی شهر رشت مشخص شد و از هر ناحیه ۴ مدرسه دخترانه و ۴ مدرسه پسرانه به‌صورت تصادفی انتخاب شد. با توجه به احتمال افت آزمودنی‌ها، ۳۲۰ معلم، ۴۰۰ دانش‌آموز و والدین آنها انتخاب شدند. البته والدین حداقل دارای مدرک دیپلم و والدین همان دانش‌آموزانی بودند که به پرسش‌نامه پاسخ دادند. با توجه به تفاوت جامعه آماری دانش‌آموزان دختر و پسر و همچنین معلمان زن و مرد، تعداد ۱۹۵ معلم زن و ۱۱۵ معلم مرد و تعداد ۱۹۷ دانش‌آموز دختر و ۲۰۳ دانش‌آموز پسر بودند.

این پژوهش از پرسش‌نامه‌ی محقق‌ساخته استفاده شد که موقعیت کلیه دروس را در ۲۵ متغیر آموزشی مانند اهمیت، علاقه، لذت، آسان بودن، ارتباط با شغل و تحصیل، مفید بودن، جالب و هیجان‌انگیز، آگاهی و اطلاعات، استرس و فشار کمتر، کمک به زندگی آینده، تلاش، انگیزه، نیاز، امکانات آموزشی، احساس شادی و نشاط، همکاری و کارگروهی، رفتارهای درست، فعالیت در خارج از مدرسه، آرامش و راحتی، کمک به دروس دیگر، راضی بودن، کار و تمرین، بی‌نظمی و پرخاشگری کمتر، کسل‌کننده نبودن، خرج و هزینه و حمایت پدر و مادر می‌سنجید. آزمودنی‌ها در مورد هر متغیر آموزشی، کلیه

دروس را به ترتیب با رتبه ۱ (پایین‌ترین اولویت) تا ۵ (بهترین اولویت) اولویت‌بندی می‌کردند و اولویت نهایی هر درس با حاصل جمع اولویت همه متغیرهای آموزشی بود. درسی که از مجموع این متغیرها امتیاز بیشتری کسب می‌کرد، اولویت بهتری در میان سایر دروس داشت. برای تعیین روایی صوری ابزار، ۱۰ نفر از استادان دانشکده تربیت‌بدنی و ۱۰ نفر از کارشناسان و سرگروه‌های آموزشی دوره ابتدایی، در مورد جنبه‌های مختلف پرسش‌نامه اظهار نظر کردند و پیشنهادهای آنان نیز اعمال گردید. میزان ثبات درونی پرسش‌نامه در چهار گروه آزمودنی با استفاده از آلفای کرونباخ ($I = 0.78$ تا $I = 0.82$) تأیید شد. دانش‌آموزان و معلمان با توجه به جامعه آماری آنان انتخاب شدند. پرسش‌نامه مدیران و معلمان در جلسات گروه‌های آموزشی و همچنین در مدارس توزیع شد. پرسش‌نامه والدین دانش‌آموزان در پاکت مخصوص تحویل فرزندان آنها شد و به آنها توضیح داده شد از والدین خود بخواهند بدون مشورت با آنها، پرسش‌نامه را تکمیل کنند و روز بعد به مدیر یا معاون آموزشی مدرسه تحویل دهند. البته برخی از پرسش‌نامه‌های والدین با حضور آنها در مدارس در حضور محقق تکمیل شد. مدت پاسخ‌گویی به سؤالات در حدود ۳۰ دقیقه بود. برای بررسی توزیع داده‌ها توسط آزمون کالموگراف اسمیرنوف و برای بررسی فرضیه‌ها از آزمون‌های فریدمن، ویلکاکسون، کروسکال وایس و t در سطح $p \leq 0.05$ استفاده شد. نتایج آزمون کالموگراف اسمیرنوف نشان داد که توزیع داده‌ها طبیعی نیست. یافته‌های تحقیق با استفاده از نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌های پژوهش

مقایسه موقعیت دروس از دیدگاه دانش‌آموزان و والدین براساس آزمون فریدمن نشان داد که درس تربیت‌بدنی از دیدگاه دانش‌آموزان در رتبه چهارم، از دیدگاه والدین در رتبه سوم و از دیدگاه مدیران و معلمان در اولویت اول قرار داشت.

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد درس تربیت‌بدنی از دیدگاه دانش‌آموزان در اولویت چهارم و بعد از دروس ریاضی، علوم و اجتماعی قرار دارد و درس هنر نیز در رتبه آخر قرار گرفت.

بر اساس جدول ۲، از دیدگاه والدین درس تربیت‌بدنی بعد از دروس ریاضی و علوم در رتبه سوم قرار گرفت و دروس فارسی و هنر در اولویت‌های آخر قرار داشتند.

داده‌های جدول ۳ نشان می‌دهد درس تربیت‌بدنی از دیدگاه معلمان ابتدایی در رتبه اول قرار گرفت و دروس ریاضی و علوم در رتبه‌های دوم و سوم قرار داشتند.

جدول ۱. موقعیت درس تربیت بدنی در میان سایر دروس از دیدگاه دانش آموزان ابتدایی

اولویت	درس	تعداد	میانگین رتبه ها	درجه آزادی	خی دو	سطح معنی داری
۱	ریاضی	۳۷۱	۵/۵۶	۶	۶۶۹/۷۴۰	۰/۰۰۱
۲	علوم	۳۷۱	۵/۳۷			
۳	اجتماعی	۳۷۱	۴/۴۶			
۴	تربیت بدنی	۳۷۱	۳/۵۷			
۵	قرآن و هدیه های آسمانی	۳۷۱	۳/۳۸			
۶	فارسی	۳۷۱	۳/۳۵			
۷	هنر	۳۷۱	۲/۳۱			

* در سطح $P < 0.05$ معنی دار است.

جدول ۲. موقعیت درس تربیت بدنی در میان سایر دروس از دیدگاه والدین

اولویت	درس	تعداد	میانگین رتبه ها	درجه آزادی	خی دو	سطح معنی داری
۱	ریاضی	۳۵۶	۵/۳۱	۶	۳۸۹/۶۱۱	۰/۰۰۱
۲	علوم	۳۵۶	۵/۲۵			
۳	تربیت بدنی	۳۵۶	۳/۹۷			
۴	اجتماعی	۳۵۶	۳/۶۰			
۵	قرآن و هدیه های آسمانی	۳۵۶	۳/۵۳			
۶	فارسی	۳۵۶	۳/۳۲			
۷	هنر	۳۵۶	۳/۰۲			

* در سطح $P < 0.05$ معنی دار است.

جدول ۳. موقعیت درس تربیت بدنی در میان سایر دروس از دیدگاه معلمان ابتدایی

اولویت	درس	تعداد	میانگین رتبه ها	درجه آزادی	خی دو	سطح معنی داری
۱	تربیت بدنی	۳۲۰	۴/۸۵	۶	۴۳۹/۳۱۵	۰/۰۰۱
۲	ریاضی	۳۲۰	۴/۸۲			
۳	علوم	۳۲۰	۴/۶۷			
۴	قرآن و هدیه های آسمانی	۳۲۰	۴/۳۳			
۵	هنر	۳۲۰	۳/۷۹			
۶	فارسی	۳۲۰	۳/۵۸			
۷	اجتماعی	۳۲۰	۱/۷۹			

* در سطح $P < 0.05$ معنی دار است.

جدول ۴. موقعیت درس تربیت‌بدنی در میان سایر دروس از دیدگاه مدیران ابتدایی

اولویت	درس	تعداد	میانگین رتبه‌ها	درجه آزادی	خی دو	سطح معنی‌داری
۱	تربیت‌بدنی	۱۰۳	۵/۶۵	۶	۱۳۶/۲۲۹	۰/۰۰۱
۲	قرآن و هدیه‌های آسمانی	۱۰۳	۴/۴۷			
۳	ریاضی	۱۰۳	۴/۱۷			
۴	علوم	۱۰۳	۴/۱۳			
۵	فارسی	۱۰۳	۳/۶۷			
۶	هنر	۱۰۳	۳/۶۱			
۷	اجتماعی	۱۰۳	۲/۳۰			

معنی‌دار است. $P < 0/05$ *

براساس داده‌های جدول ۴، از دیدگاه مدیران درس تربیت‌بدنی در رتبه اول و درس قرآن و هدیه‌های آسمانی و درس ریاضی در اولویت‌های دوم و سوم قرار گرفتند.

جدول ۵. مقایسه موقعیت درس تربیت‌بدنی با موقعیت سایر دروس از دیدگاه‌های مختلف

دیدگاه	درس	میانگین رتبه	انحراف استاندارد	Z	سطح معنی‌داری
دانش‌آموزان	تربیت بدنی	۵۹/۸۳	۱۸/۴۶	۶/۲۹۷	* ۰/۰۰۱
	سایر دروس	۶۶/۶۱	۵/۷۰		
والدین	تربیت بدنی	۶۴/۷۱	۱۶/۷۳	۲/۱۵۶	* ۰/۰۳۱
	سایر دروس	۶۶/۳۳	۷/۹۵		
معلمان	تربیت بدنی	۷۴/۰۵	۱۶/۴۹	۷/۷۵۲	* ۰/۰۰۱
	سایر دروس	۶۶/۰۷	۷/۰۴		

* در سطح $P < 0/05$ معنی‌دار است.

نتایج آزمون رتبه‌های علامت‌دار ویلکاکسون (جدول ۵)، نشان می‌دهد که از دیدگاه دانش‌آموزان میانگین رتبه سایر دروس به شکل معنی‌داری بالاتر از رتبه درس تربیت‌بدنی است ($P < 0/001$)؛ همچنین از دیدگاه والدین موقعیت سایر دروس به شکل معنی‌داری بالاتر از موقعیت درس تربیت‌بدنی است ($P < 0/031$; $Z = 2/156$). در صورتی که از دیدگاه مدیران و معلمان موقعیت درس تربیت‌بدنی به شکل معنی‌داری بالاتر از موقعیت سایر دروس است ($P < 0/001$; $Z = 7/752$).

جدول ۶. موقعیت درس تربیت بدنی از دیدگاه مدیران، معلمان، والدین و دانش آموزان

معنی داری	X ²	درجه آزادی	میانگین رتبه	تعداد	گروه
۰/۰۰۱	۱۵۳/۷۳۷	۳	۵۳۹/۳۶	۳۵۶	والدین
			۶۷۱/۲۰	۳۲۰	معلمان
			۸۵۱/۰۲	۱۰۳	مدیران
			۴۵۱/۱۴	۳۷۱	دانش آموزان
				۱۱۵۰	کل

*در سطح $P < 0.05$ معنی دار است

نتایج جدول ۶، با استفاده از آزمون کروسکال والیس نشان داد که بین رتبه بندی یا اولویت درس تربیت بدنی از دیدگاه والدین، معلمان، مدیران و دانش آموزان تفاوت معنی داری وجود دارد ($P < 0.001$) و $(X^2 = 153.737)$. با توجه به این نتایج می توان گفت که دانش آموزان درس تربیت بدنی را در اولویت های پایین و مدیران این درس را در اولویت های بالایی قرار داده اند.

جدول ۷. موقعیت درس تربیت بدنی از دیدگاه دانش آموزان دختر و پسر

سطح معنی داری	میانگین انحراف	درجه آزادی	t	انحراف استاندارد	میانگین	تعداد	جنسیت
۰/۱۱۵	۳/۰۲	۳۶۹	۱/۵۸۱	۱۸/۹۵	۵۸/۳۶	۱۹۲	دختر
				۱۷/۸۳	۶۱/۳۹	۱۷۹	پسر

نتایج آزمون تی مستقل (جدول ۷) نشان داد که میانگین نمره های دانش آموزان دختر به درس تربیت بدنی (58.36 ± 18.95) و میانگین نمره های دانش آموزان پسر به درس تربیت بدنی (61.39 ± 17.83) می باشد و تفاوت معنی داری بین دیدگاه دانش آموزان دختر و پسر نسبت به اولویت درس تربیت بدنی وجود ندارد ($P < 0.115$; $t = 1.581$).

بحث و بررسی

نگرش و دیدگاه مثبت ذی نفعان اصلی درس تربیت بدنی و ارتباط مؤثر دانش آموزان و والدین با مدرسه و معلم تربیت بدنی در پیشرفت این درس اهمیت بسزایی دارد. هدف این پژوهش، مقایسه موقعیت آموزشی درس تربیت بدنی در میان سایر دروس از دیدگاه مدیران، معلمان، والدین و دانش آموزان شهر رشت بود.

بر اساس نتایج تحقیق، دانش‌آموزان درس تربیت‌بدنی را در میان هفت درس در رتبه‌ی چهارم قرار دادند و درس تربیت‌بدنی جزء اولویت‌های اول قرار نگرفته است یا از نظر اهمیت درسی در حد متوسط است. در پژوهش عبدی‌مقدم و همکاران (۱۳۹۷)، نیز درس تربیت‌بدنی در بین دوازده درس دوره‌ی متوسطه دوم و در رشته‌های مختلف تحصیلی در اولویت‌های ششم تا نهم قرار داشت. همچنین در پژوهش رمضانی‌نژاد و همکاران (۱۳۹۲) که در دوره‌ی متوسطه اول انجام شد، درس تربیت‌بدنی در رتبه متوسط قرار داشت. در تحقیق مک‌کرون و همکاران (۲۰۰۵) نیز در بین چهارده درس در رتبه نهم قرار گرفت که تقریباً همسو با نتایج پژوهش حاضر و نشانگر اهمیت متوسط درس تربیت‌بدنی است. البته نتایج این پژوهش با نتایج برخی از پژوهش‌ها همخوانی ندارد. در پژوهش آزمون (۱۳۸۹) و اداره استانداردهای آموزشی (۲۰۰۵) درس تربیت‌بدنی در اولویت اول قرار داشت.

البته در پژوهش‌های العنزی (۲۰۰۵)، سیلورمن و سابرامانیام (۲۰۰۷)، محمدی‌زاده (۱۳۸۹)، یلدیز و یوزبک (۲۰۱۸) و متروویچ و دراگوتونویچ (۲۰۱۹) دانش‌آموزان درس تربیت‌بدنی را مهم می‌دانند و نگرش مثبتی به درس تربیت‌بدنی دارند، ولی اولویتی اعلام نشده است. در پژوهش‌های مذکور فقط دانش‌آموزان درس تربیت‌بدنی را مهم دانسته‌اند و مقایسه‌ای بین درس تربیت‌بدنی با سایر دروس انجام نگرفته است؛ همچنین در این پژوهش‌ها فقط یک یا چند متغیر مانند اهمیت، لذت، فواید سلامتی و فعالیت‌بدنی بررسی شده است که لازم بود از متغیرهای بیشتر و دقیق‌تری استفاده شود. البته برخی از این متغیرها در پژوهش‌های مختلف مورد توجه قرار گرفته‌اند. با توجه به پژوهش آزمون (۱۳۸۹)، رمضانی‌نژاد و همکاران (۱۳۹۲)، رمضانی‌نژاد و عبدی (۱۳۹۳) و عبدی‌مقدم و همکاران (۱۳۹۷) می‌توان دریافت که در کشور ما دانش‌آموزان نگرش مثبت‌تری به دروس علوم پایه دارند و به این دروس اهمیت بیشتری می‌دهند، شاید به دلیل این که درس تربیت‌بدنی در تمام پایه‌ها به‌عنوان یک درس عمومی شناخته شده است و از طرفی نقش و اهمیت دروس علوم پایه در سال‌های پایانی مدرسه به‌ویژه در کنکور ورودی دانشگاه‌ها باعث شده است والدین، مدیران و معلمان نگرش و توجه بیشتری به این دروس داشته باشند و فرزندان و دانش‌آموزان نیز به این دروس بیشتر گرایش داشته باشند.

بررسی نتایج پژوهش نشان داد تفاوت معنی‌داری بین موقعیت درس تربیت‌بدنی با موقعیت سایر دروس از دیدگاه والدین وجود دارد و درس تربیت‌بدنی در اولویت سوم قرار داشت. این نتایج با یافته‌های انوشه (۱۳۸۶)، چابل و کولومتل (۲۰۱۲) و یلدیز و یوزبک (۲۰۱۸) که نگرش والدین به درس تربیت‌بدنی و فعالیت‌بدنی دانش‌آموزان مثبت است و اهمیت ویژه‌ای به این درس می‌دهند، همخوانی دارد از طرفی

در پژوهش‌های رضوانی‌نژاد و همکاران (۱۳۹۲)، رضوانی‌نژاد و عبدی مقدم (۱۳۹۳) و عبدی مقدم و همکاران (۱۳۹۷) والدین درس تربیت‌بدنی را در اولویت پایین قرار دادند که با نتایج این پژوهش متناقض است. البته پژوهش‌های بسیاری به نگرش والدین به درس تربیت‌بدنی پرداخته‌اند، ولی اولویت‌بندی و مقایسه بین دروس مورد توجه قرار نگرفته و فقط متغیرهای محدودی بررسی شده است. در سال‌های اخیر با توجه به طرح تحول بنیادین در آموزش و پرورش و احیای درس تربیت‌بدنی، درس تربیت‌بدنی اهمیت ویژه‌ای داشته است که در این زمینه می‌توان به استخدام معلمان تربیت‌بدنی و همچنین اجرای طرح‌های ورزشی در هر پایه‌ی دوره ابتدایی اشاره کرد، از طرفی آگاهی بیشتر پدران و مادران جوان‌تر به اهمیت ورزش و تربیت‌بدنی و تأثیراتی که می‌تواند در زندگی آینده‌ی دانش‌آموزان ایفا کند از دلایل اهمیت والدین به درس تربیت‌بدنی در دوره ابتدایی است.

نتایج نشان می‌دهد بین موقعیت درس تربیت‌بدنی با موقعیت سایر دروس از دیدگاه مدیران و معلمان تفاوت معنی‌داری وجود دارد و درس تربیت‌بدنی در گروه مدیران و معلمان در اولویت اول قرار گرفت. در پژوهش رضوانی‌نژاد و عبدی مقدم (۱۳۹۳)، درس تربیت‌بدنی در بین یازده درس دروس متوسطه اول، از دیدگاه معلمان در رتبه اول و از دیدگاه مدیران در رتبه دوم قرار داشت. در پژوهش عبدی مقدم و همکاران (۱۳۹۷)، مدیران و معلمان متوسطه دوم در رشته‌های مختلف درس تربیت‌بدنی را در بین دوازده درس در اولویت‌های اول تا چهارم قرار دادند که با نتایج این پژوهش همخوانی داشت. همچنین موقعیت درس تربیت‌بدنی در این پژوهش با برخی از نتایج پژوهش‌های مشابه همسو است. رشیدی (۱۳۷۵)، تابش (۱۳۷۵)، اصلانخانی و همکاران (۱۳۸۱) نشان دادند که مدیران و معلمان، درس تربیت‌بدنی را در جایگاه خوبی قرار داده‌اند و عقیده دارند تربیت‌بدنی اهمیت و ارزش قابل ملاحظه‌ای در زندگی‌شان دارد (اصلانخانی و همکاران، ۱۳۸۱). از طرفی نتایج به دست آمده در این پژوهش با نتایج برخی از پژوهش‌ها همخوانی نداشت. کاشف (۱۳۷۱) نشان داد مدیران درس تربیت‌بدنی را ضعیف و غیرضروری می‌دانند. همچنین حیدریور (۱۳۷۷) نشان داد هیچ‌کدام از مدیران زن مدارس ابتدایی، درس تربیت‌بدنی را در اولویت اول قرار ندادند و تنها ۵ درصد مدیران مرد مدارس ابتدایی، این درس را در اولویت اول قرار دادند. مدیران مدارس به‌عنوان یکی از اعضای تیم تعلیم و تربیت دانش‌آموزان و وظیفه دارند زمینه‌های مساعد را برای اجرای مطلوب تربیت‌بدنی در مدارس فراهم آورند (اصلانخانی و همکاران، ۱۳۸۱). همچنین اولویت اول درس تربیت‌بدنی از دیدگاه مدیران و معلمان سایر دروس، نوید نگرش مثبت به

برنامه‌ها و طرح‌های مختلف درس تربیت‌بدنی و درک کامل از تأثیرات مختلف این درس روی دانش‌آموزان می‌دهد.

نتایج پژوهش نشان داد بین اولویت درس تربیت‌بدنی در میان سایر دروس از دیدگاه مدیران، معلمان، والدین و دانش‌آموزان تفاوت معنی‌داری وجود دارد. طبق نتایج، مدیران، معلمان، والدین و دانش‌آموزان به ترتیب اولویت بهتری را به درس تربیت‌بدنی دادند. این نتایج با پژوهش رضوانی‌نژاد و همکاران (۱۳۹۲)، عبدی مقدم و همکاران (۱۳۹۷) و مک‌کرون و همکاران (۲۰۰۵) که در آن دانش‌آموزان تربیت‌بدنی را در اولویت اول قرار ندادند، همخوانی دارد. همچنین با تحقیقات رشیدی (۱۳۷۵)، تابش (۱۳۷۵)، اصالتخانی و همکاران (۱۳۸۱) رضوانی‌نژاد و عبدی مقدم (۱۳۹۳) و عبدی مقدم و همکاران (۱۳۹۷) که در آن مدیران و دبیران نگرش مثبت به تربیت‌بدنی داشتند و موقعیت این درس را خوب ارزیابی کردند و با پژوهش‌های آزمون (۱۳۸۹)، اداره استاندارد آموزشی (۲۰۰۵) که دانش‌آموزان درس تربیت‌بدنی را در اولویت بالا قرار دادند، همخوانی ندارد و با پژوهش‌های کاشف (۱۳۷۱) و حیدرپور (۱۳۷۷) که مدیران و معلمان این درس را در اولویت‌های پایین از نظر اهمیت قرار دادند، همسو نیست.

با مشاهده نتایج پژوهش حاضر به نظر می‌رسد شباهت و نزدیک بودن اولویت‌بندی از سوی والدین و دانش‌آموزان به وابستگی و ارتباط بیشتر آن‌ها برگردد. همچنین به خاطر اهمیت درس تربیت‌بدنی در سال‌های اخیر و افزایش آگاهی والدین نسبت به تربیت‌بدنی، این درس از دیدگاه والدین اهمیت بیشتری نسبت به فرزندانشان داشته و می‌تواند به دلیل ارتباط بیشتر آنها و همچنین نقش مهم والدین در جهت‌گیری فرزندان، در نگرش و اهمیت آنان به درس تربیت‌بدنی تأثیر بیشتری داشته باشد. از طرفی با توجه به این که یکی از مشکلات جامعه ما این است که دیگران را قضاوت می‌کنیم و به جای دیگران فکر می‌کنیم، در نتیجه احتمالاً به خاطر عدم شناخت صحیح و ارتباط ضعیف مدرسه با دانش‌آموزان و والدینشان، مدیران و معلمان توانسته‌اند جایگاه و اهمیتی را که برای این درس متصور هستند به دانش‌آموز انتقال بدهند و در انتقال تفکرات خود به دانش‌آموزان موفق نبوده‌اند و شاید تفاوت موقعیت درس تربیت‌بدنی در گروه مدیران و معلمان با دانش‌آموزان و والدین به این دلیل باشد.

بررسی نتایج پژوهش نشان داد تفاوت معنی‌داری بین دیدگاه دانش‌آموزان پسر و دختر درباره‌ی درس تربیت‌بدنی وجود ندارد. راین و همکاران (۲۰۰۳) نشان دادند دانش‌آموزان دختر و پسر نگرش یکسانی نسبت به کلاس و معلم تربیت‌بدنی خود دارند. همچنین تحقیقات العنزی (۲۰۰۵)، سیلورمن و سابرامانیا (۲۰۰۷) و میتر و ویج و دراگوتینوویچ (۲۰۱۹) نشان داد هیچ تفاوت معنی‌داری بین دانش‌آموزان

دختر و پسر در نگرش به درس تربیت‌بدنی وجود ندارد که با نتایج پژوهش حاضر همخوانی دارد. همچنین تحقیقات کونینرستد و همکاران (۲۰۰۸)، رامیز (۲۰۰۹)، کایا و سلبی (۲۰۲۰)، رضانی‌نژاد و همکاران (۱۳۹۲) و عبدی‌مقدم و همکاران (۱۳۹۷) با این پژوهش متناقض است.

ممکن است با توجه به رشد جسمانی برابر پسران و دختران در دوره ابتدایی، نوع تدریس یکسان، طرح‌های ورزشی جذاب‌تر و مبتنی بر بازی در این دوره مانند شناورز، استخدام معلمان متخصص در هر گروه، موقعیت درس تربیت‌بدنی از دیدگاه دانش‌آموزان دختر و پسر دوره‌ی ابتدایی متفاوت نباشد.

به نظر می‌رسد طرح تحول بنیادین در آموزش و پرورش و احیای درس تربیت‌بدنی در مدارس به‌ویژه اجرای طرح‌های مختلف ورزشی و جذب ۱۵۰۰۰ آموزگار تربیت‌بدنی در سراسر کشور، باعث ایجاد انگیزه و علاقه بیشتر دانش‌آموزان از طرفی و شناخت و نگرش بهتر والدین، مدیران و معلمان نسبت به درس تربیت‌بدنی شده باشد و دانش‌آموزان می‌توانند به راحتی به فعالیت‌های ورزشی یا فعالیت‌های فوق برنامه و مورد علاقه خود بپردازند.

منابع

- آزمون، جواد (۱۳۹۰). *تربیت بدنی در مدارس*، ویرایش اول، تهران: نشر ورزش.
- آزمون، جواد؛ امیراحمد مظفری و فریده هادوی (۱۳۸۹). «مقایسه ادراک دانش‌آموزان دختر و پسر ایرانی از تربیت‌بدنی و ورزش مدرسه‌ای»، *نشریه المپیک*، دوره ۱۸، شماره ۳، صفحه ۹۵ تا ۱۰۸.
- اصلانخانی، محمدعلی؛ کوروش فتحی واجارگاه و علی‌رضا قلعه‌نوعی، (۱۳۸۱). «مقایسه دیدگاه‌های مدیران، معلمان تربیت‌بدنی و دانش‌آموزان درباره جایگاه و وضعیت کمی و کیفی اجرای درس تربیت‌بدنی در مدارس راهنمایی و متوسطه». *نشریه حرکت*، شماره ۱۲، صفحه ۵ تا ۱۷.
- افضل‌پور، محمداسماعیل؛ محمود زرننگ و جعفر خوشبختی (۱۳۸۶). «ارزشیابی وضعیت اجرای درس تربیت‌بدنی در پایه‌های اول و دوم مدارس ابتدایی خراسان جنوبی». *نشریه پژوهش در علوم ورزشی*، شماره ۱۶، صفحه ۱۰۷ تا ۱۲۵.
- انوشه، سروناز (۱۳۸۶). «بررسی دیدگاه اولیای دانش‌آموزان مدارس ابتدایی شهر تهران نسبت به وضعیت فعلی درس تربیت‌بدنی و ورزش»، *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات.
- ایزدی، صمد؛ میمنت عابدینی و سیروس منصوری (۱۳۹۰). «تحلیل محتوای تربیت‌بدنی در کتاب‌های درسی دوره ابتدایی». *پژوهش‌نامه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی*، دوره ۷، شماره ۱۳، صفحه ۲۷۴۰.
- پسندیده، محمد (۱۳۸۸). «بررسی ارزشیابی وضعیت درس تربیت‌بدنی در مدارس ابتدایی شهرستان سبزوار»، *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*، تهران، دانشگاه پیام نور.

خلیل‌پور، یوسف (۱۳۸۹). «بررسی درس تربیت‌بدنی مدارس ابتدایی شهر خوی». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*، تهران، دانشگاه تربیت مدرس.

رضوی، محمدحسین و طاهره قاسم‌پور (۱۳۸۸). «بررسی دیدگاه اولیای دانش‌آموزان مدارس ابتدایی شهرستان ساری نسبت به وضعیت فعلی درس تربیت‌بدنی». *پژوهش‌نامه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی*، شماره ۹، صفحه ۳۱ تا ۴۰.

رمضانی‌نژاد، رحیم؛ سعید عبدی‌مقدم (۱۳۹۳). «مقایسه موقعیت آموزشی درس تربیت‌بدنی از دیدگاه مدیران، معلمان، والدین و دانش‌آموزان دوره متوسطه اول». *نشریه آموزش تربیت‌بدنی*، دوره ۳، شماره ۱، صفحه ۵۳ تا ۶۱.

رمضانی‌نژاد، رحیم؛ مهرعلی همتی‌نژاد و کاظم هژبری (۱۳۹۲). «بررسی اولویت درس تربیت‌بدنی در میان سایر دروس مقطع راهنمایی». *نشریه مدیریت و توسعه ورزش*، دوره ۲، شماره ۲، صفحه ۷۳ تا ۸۹.

عبدی‌مقدم، سعید؛ رحیم رضانی‌نژاد و حسین پورسلطانی (۱۳۹۷). «مقایسه موقعیت آموزشی درس تربیت‌بدنی از دیدگاه مدیران، معلمان، والدین و دانش‌آموزان دوره متوسطه». *نشریه پژوهش‌های فیزیولوژی و مدیریت ورزش*، دوره ۱۰، شماره ۱، صفحه ۱۲۹ تا ۱۴۳.

محمدی‌زاده، سمیه (۱۳۸۹). «بررسی میزان تحقق اهداف آموزشی درس تربیت‌بدنی مدارس ابتدایی استان مازندران». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*، دانشگاه مازندران.

مظفری، امیراحمد و همکاران (۱۳۸۸). «توصیف وضعیت اجرای درس تربیت‌بدنی و ورزش در سه پایه اول مدارس ابتدایی کشور». *نشریه علوم حرکتی و ورزش*، دوره ۷، شماره ۱۴، صفحه ۱۱۹ تا ۱۳۹.

Alenezi, Madallah. (2005). Attitudes of secondary students toward physical education, *Thesis (Ph.D)*, Pennsylvania State University.

Al liheibi, Abdullah hamidnasser. (2008). Middle and high school students attitudes toward physical education in saudi arabia, *Thesis (Ph.D)*, university of Arkansas.

Balga, Tibor., Antala, Branislav. (2020). Opinions of Physical education Teachers on the position of physical education among other subjects in Slovakia, *7th International Scientific Conference*, p:65-70.

Balga, Tibor., Antala, Branislav., Argajova, Jaroslava. (2019). Attitudes of elementary school pupils towards physical education and their differentiation from the point of view of age, sporting level and gender, *Journal of Physical Education and Sport*, 19(1): 552-559.

Bendíková a, Elena., Dobay, Beata. (2017). Physical and Sport Education as a Tool for Development of a Positive Attitude Toward Health and Physical Activity in Adulthood, *European Journal of Contemporary Education*, 6(1): p 1421.

Bernstein, Eve., Phillips, Sharon, R & Silverman, Stephen. (2011). Attitudes and perceptions of middle school students toward competitive activities in physical education, *Journal of Teaching in Physical Education*, 30: 6983.

Bibak, Janice M., Goodwin, Stephen C & Orsega-Smith, Elizabeth M. (2007). High school students' attitudes toward physical education in delaware, *physical educator*, 00318981, 64(4).

- Chaapel, Holly., Columnal, Luis., Lytle, Rebecca., Bailey, Iollen, 2012, Parental Expectations About Adapted Physical Education Services, *The journal of Special Education*, 46(3), 0022466912447661.
- Chek, Shabir Ahmad and Pandey, Upendra. (2016). Attitude of students towards physical education in relation to their parental encouragement, *Journal of Physical Education Research*, 3 (1): 3037.
- Dragutinovic, Katarina., Mitrovic, Milena. (2020). Attitudes of Teachers towards Physical Education Teaching in Elementary School. *Journal of Anthropology of sport and physical education*, 4(2): p 2933.
- Kaya, Aykut., Celebi, Murat. (2020). Investigation of Secondary School Students 'Attitudes Towards Physical Education and Sports Course, *International Journal of Sport Culture and Science*, 8(3):167-178.
- McCron, Tami., Morris, Marian & Walker, Matthew. (2005). Pupil Choices at key stage 3, Literature Review, National Foundation for Education Research (NFER).
- Megan leatham Dubois. (2010). Parental attitudes and perceptions related to their children's physical activity and eating patterns, *A thesis Of Master of Science in Health and Human Movement*, university of Utah.
- Mitrovic, Milena., Dragutinovic, Katarina. (2019). Attitudes of Young School Aged Children to the Teaching of Physical Education, *Journal of Anthropology of Sport and Physical Education*, 3(4):2732.
- Office for standards in Education [FSTED]. (2005). Specialist schools: a second evaluation, Girl's perception of physical education at key tage 3 at Earlham high school, London: HMSO.
- Quennerstedt, Mikael., Ohman, Marie & Eriksson, Charli. (2008). Physical education in Sweden anational evaluation, *School of Health and Medical science*, Orebro University, educationline: 117.
- Ramiz, Arabic J. (2009). Attitudes toward physical education and class preferences of Turkish secondary and high school students, *elementary education online*, 8 (1): 28.
- Subramaniam, P.R., Silverman, S. (2007). Middle school students' attitudes toward physical education, *Teaching and Teacher Education*, 23(5): 602611.
- Yaldiz, Arif Serkan and Özbek, Oguz. (2018). Primary School Students' and Their Parents' Attitudes Towards Participation in Physical Education Courses, *Kastamonu Education Journal*. 26(1):7581.
- Zeng, Howard Z., Hipscher, Michael and Leung, Raymond W. (2011). Attitudes of high school students toward physical education and their sport activity preferences, *Journal of social science*, 7(4): 529537.

Educational Position of Physical Education Curriculum Based on Point of Views of Elementary School Principals, Teachers, Students, and Parents

Saeed Abdi¹, Rahim Ramzani Nejad²

Abstract

The purpose of the present study was to investigate the position of physical education among other subjects from managers, teachers, parents, and students' views. The statistical population of the study consists of all managers and both male and female teachers and all male and female students of elementary schools in Rasht. The sample consists all the managers, 310 teachers, 400 male and female students among their parents. The data collection tool was a researcher-made questionnaire that assessed the different educational situations of this course in comparison with other elementary school courses. The face and content validity of this tool was confirmed by university professors, departments and experienced teachers and its reliability was confirmed by Cronbach's alpha method. Friedman, Wilcoxon, Yumann-Whitney and Kruskal-Wallis tests were used to test the research hypotheses. The results showed that there is a significant difference between the position of physical education and the position of other subjects from the perspective of students, parents, principals and teachers. Thus, the students ranked the physical education course in the fourth place, the parents in the physical education course in the third place, and the principals and teachers in the physical education course in the first place.

Keywords: Educational Position, Physical Education Curriculum, Schools Subjects, Elementary Courses, Priority of Subjects.

-
1. PhD Student in Sports Management, Faculty of Physical Education and Sports Science, University of Guilan, Rasht, IRAN. Corresponding Author, saeedabdi338@yahoo.com
 2. Professor, Department of Sports Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, University of Guilan, Rasht, IRAN.